

הנחיית פרקליט המדינה	
הנחיה מס' 12.3 – קיום דיון בפני ועדת השחרורים, כאשר תלוי ועומד ערעור מטעם המדינה על גזר הדין	
עדכון אחרון: ט' בשבט תשפ"ג, 31 בינואר 2023	7 אוגוסט 1991; 2 ינואר 1994; 1 ינואר 2003; 15 דצמבר 2019

12.3 קיום דיון בפני ועדת השחרורים, כאשר תלוי ועומד ערעור מטעם המדינה על גזר הדין

1. במקרים שבהם הפרקליט המופיע בפני ועדת השחרורים מודע לכך שהוגש ערעור על קולת העונש של אסיר העולה לוועדת השחרורים (לעניין זה ראו סעיף 2(א) להנחיית פרקליט המדינה 11.2¹), והערעור טרם נדון והסתיים, יש לפעול לכך שהדיון בוועדה לא יתקיים בטרם שמיעת הערעור. לפיכך, על הפרקליט המטפל בתיק ועדת השחרורים לברר האם הוגשה לערכאת הערעור בקשה לקביעת המועד לשמיעת הערעור לפני חלוף תקופת המאסר המאפשרת שחרור ברישיון, ומה היו תוצאותיה.

2. אם הדיון בערעור טרם נשמע או טרם הסתיים עד למועד הדיון בוועדה, יש לבקש מהוועדה לדחות את הדיון עד לתום הדיון בערעור. לעניין זה ראו עניין ביטאר ועניין בן רזי², שבהם נקבע כי ככלל לא תידון בקשה לשחרור מוקדם של אסיר עת תלוי ועומד נגדו ערעור על קולת עונשו.

¹ הנחיית פרקליט המדינה 11.2 – "מקרים מתאימים להגשת בקשה להקדמת מועד הדיון בערעור".
² רע"ב 6134/03 ביטאר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 27.4.03); וראו גם, ע"פ 2771/90 מדינת ישראל נ' בן רזי יצחק (לא פורסם, 29.7.1990).